

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 10 grudnia 1970 r.

w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy o rozszerzeniu uprawnień gromadzkich rad narodowych w zakresie podatkowym oraz o usprawnieniu w gromadach wymiaru i poboru podatków i innych należności pieniężnych.

Na podstawie art. 1 ust. 4, art. 3 ust. 2, art. 7 i art. 8 ustawy z dnia 11 listopada 1965 r. o rozszerzeniu uprawnień gromadzkich rad narodowych w zakresie podatkowym oraz o usprawnieniu w gromadach wymiaru i poboru podatków i innych należności pieniężnych (Dz. U. Nr 46, poz. 288) oraz w związku z art. 5 tej ustawy na podstawie art. 123 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. z 1963 r. Nr 11, poz. 60) i art. 10 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 49, poz. 452 z późniejszymi zmianami) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przez użyte w rozporządzeniu określenie „zobowiązanie pieniężne” rozumie się zobowiązanie pieniężne, określone w art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 11 listopada 1965 r. o rozszerzeniu uprawnień gromadzkich rad narodowych w zakresie podatkowym oraz o usprawnieniu w gromadach wymiaru i poboru podatków i innych należności pieniężnych (Dz. U. Nr 46, poz. 288), zwanej dalej „ustawą”.

§ 2. Listą należności, określonych w art. 1 ustawy, obejmuje się również należności z tytułu opłat:

- 1) za półpodstawowe i szczegółowe urządzenia zbiorowego zaopatrywania rolnictwa i wsi w wodę wykonane przez Państwo w nieruchomościach stanowiących własność (będących w posiadaniu lub użytkowaniu) osób fizycznych; należności te ujmują się w nakazach płatniczych pod nazwą „opłaty za urządzenia wodne”,
- 2) za użytkowanie na cele nierolnicze użytków rolnych; należności te ujmują się w nakazach płatniczych pod nazwą „opłaty za użytki rolne”.

§ 3. 1. Przepisy ustawy stosuje się do gospodarstw rolnych na terenach miast i osiedli w zakresie należności z tytułu:

- 1) podatku gruntowego łącznie z opłatą leśną,
- 2) składek na rzecz Państwowego Zakładu Ubezpieczeń za obowiązkowe ubezpieczenia budynków, mienia ruchomego, ziemiopłodów od gradobicia i powodzi oraz zwierząt gospodarczych,
- 3) funduszu miasta (dzielnicy, osiedla),
- 4) należności Państwowego Funduszu Ziemi,
- 5) podatku od lokali od rolników nie będących równocześnie podatnikami podatku od nieruchomości,
- 6) opłaty melioracyjnej.

2. Przy ustalaniu podstawy opodatkowania w podatku od lokali przyjmuje się wartość czynszową z roku poprzedzającego rok podatkowy, a jeżeli obowiązek podatkowy powstał w ciągu roku podatkowego, wartość czynszową z tego roku.

§ 4. Osobą, na którą wystawia się nakaz płatniczy, prowadzi rachunkowość, wystawia tytuły wykonawcze w postępowaniu egzekucyjnym i załatwia inne sprawy ze skutkiem dla pozostałych osób, na których ciąży obowiązek uiszczenia zobowiązania pieniężnego, jest:

- 1) jeżeli w skład zobowiązania pieniężnego wchodzi podatek gruntowy — podatnik podatku gruntowego w roz-

mieniu przepisów o tym podatku; jeżeli gospodarstwo stanowi własność (współwłasność) kilku osób — ta spośród nich, która to gospodarstwo w całości prowadzi, a jeżeli gospodarstwo rolne prowadzą wszyscy lub niektórzy spośród właścicieli (współwłaścicieli) albo inne osoby nie będące właścicielami (współwłaścicielami) gospodarstwa — którykolwiek z właścicieli (współwłaścicieli) gospodarstwa rolnego,

- 2) jeżeli w skład zobowiązania pieniężnego nie wchodzi podatek gruntowy, a wchodzi podatek od nieruchomości — podatnik podatku od nieruchomości w rozumieniu przepisów o tym podatku; przepis pkt 1, dotyczący właścicieli (współwłaścicieli) gospodarstwa rolnego, stosuje się odpowiednio do właścicieli (współwłaścicieli) nieruchomości,
- 3) w wypadkach nie wymienionych w pkt 1 i 2 — osoba, z którą wiąże się zobowiązanie pieniężne, a gdy jest kilka osób — ta, na którą przypada największy wymiar należności wchodzącej w skład zobowiązania pieniężnego.

§ 5. Zobowiązanie pieniężne płatne jest:

- 1) jeżeli kwota zobowiązania za dany rok nie przekracza 200 zł — w całości jednorazowo w terminie do dnia 15 lutego,
- 2) jeżeli kwota zobowiązania za dany rok wynosi ponad 200 zł do 500 zł — w dwóch ratach: I rata do dnia 15 lutego i II rata do dnia 15 września.
- 3) jeżeli kwota zobowiązania za dany rok przekracza 500 zł — w czterech ratach: I rata do dnia 15 lutego, II rata do dnia 15 maja, III rata do dnia 15 września i IV rata do dnia 1 listopada.

§ 6. 1. Rozliczeń z wpływów na poczet należności wchodzących w skład zobowiązania pieniężnego dokonuje z poszczególnymi wierzycielami ten organ finansowy prezydium (biuro) rady narodowej, na którego bankowym rachunku dochodów (rachunku podstawowym) gromadzone są wpływy z tytułu zobowiązania pieniężnego. Podziału łącznych wpływów (bieżących i na poczet zaległości) na poszczególne tytuły należności dokonuje się według procentowego udziału przypisu netto poszczególnych należności w roku kalendarzowym w ogólnej sumie przypisu zobowiązania pieniężnego w tym roku.

2. Zasady rozliczeń organów finansowych z Państwowym Zakładem Ubezpieczeń z tytułu należności za inkaso składek, dodatku za zwłokę oraz z tytułu różnic między kwotą wpływów a kwotą przypisu składek określone zostaną odrębnie.

§ 7. Jeżeli w skład zobowiązania pieniężnego wchodzi należność Państwowego Funduszu Ziemi z tytułu nadania gospodarstwa (działki), przy wydawaniu zaświadczenia o całkowitej spłacie tej należności (kwitów mazalnych) zaległość w spłacie zobowiązania pieniężnego w granicach wymagalnych rat Państwowego Funduszu Ziemi uważa się za zaległość Funduszu.

§ 8. Przepisy § 17—20 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 22 lutego 1962 r. w sprawie zaliczek na podatki

(Dz. U. z 1962 r. Nr 15, poz. 66 i z 1968 r. Nr 40, poz. 284) nie mają zastosowania do podatników podatku od nieruchomości, których nieruchomości położone są na obszarze gromad.

§ 9. 1. W gromadach wykazy nieruchomości i karty ewidencyjne, o których mowa w § 44 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 2 marca 1963 r. w sprawie wykonania niektórych przepisów dekretu o postępowaniu podatkowym (Dz. U. z 1963 r. Nr 12, poz. 67 i z 1968 r. Nr 46, poz. 337), powinny być sporządzone i złożone biurom gromadzkiej rady narodowej w terminie do dnia 10 października:

- 1) jeżeli chodzi o stanowiące własność (współwłasność) osób fizycznych grunty nie zabudowane i nie wydzierżawione oraz budynki nie wynajęte i nie wydzierżawione, zajęte w całości przez właścicieli — raz na trzy lata według stanu z dnia 1 października roku poprzedzającego okres trzyletni,
- 2) jeżeli chodzi o pozostałe nieruchomości — corocznie według stanu z dnia 1 października roku bieżącego.

2. Prezydium powiatowych rad narodowych mogą zwalniać wszystkie lub niektóre kategorie osób, we wszystkich lub tylko w określonych gromadach, od obowiązku corocznego sporządzania, doręczania i dostarczania biurom gromadzkiej rady narodowej wykazów nieruchomości i kart ewidencyjnych, dotyczących nieruchomości wymienionych w ust. 1 pkt 2. Zwolnienie nie może obejmować okresów dłuższych niż trzy lata.

3. Jeżeli w ciągu roku podatkowego zaszła zmiana w podstawie opodatkowania, która będzie miała wpływ na wymiar podatku od nieruchomości na rok następny, podatnicy obowiązani są zawiadomić o tym właściwe biuro gromadz-

kiej rady narodowej najpóźniej w ciągu miesiąca od zajścia zmiany.

4. Jeżeli obowiązek podatkowy w podatku od nieruchomości powstał w ciągu roku (np. w stosunku do budynków nowo wzniesionych lub odbudowanych), podatnicy obowiązani są złożyć właściwemu biurom gromadzkiej rady narodowej wykazy nieruchomości wymienione w przepisie powołanym w ust. 1 w terminie dwóch tygodni od dnia powstania obowiązku.

§ 10. 1. Tracą moc rozporządzenia Ministra Finansów:

- 1) z dnia 15 listopada 1965 r. w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy o rozszerzeniu uprawnień gromadzkiej rady narodowej w zakresie podatkowym oraz o usprawnieniu w gromadach wymiaru i poboru podatków i innych należności pieniężnych (Dz. U. z 1965 r. Nr 47, poz. 297, z 1967 r. Nr 28, poz. 133 i Nr 48, poz. 233 oraz z 1969 r. Nr 5, poz. 35),
- 2) z dnia 15 maja 1968 r. w sprawie objęcia niektórych opłat przepisami ustawy o rozszerzeniu uprawnień gromadzkiej rady narodowej w zakresie podatkowym oraz o usprawnieniu w gromadach wymiaru i poboru podatków i innych należności pieniężnych (Dz. U. Nr 16, poz. 104).

2. Do rozliczeń z Państwowym Zakładem Ubezpieczeń z tytułu należności za inkaso składek, dodatku za zwłokę oraz z tytułu różnic między kwotą wpływów a kwotą przypisu składek za rok 1970 stosuje się przepisy dotychczasowe.

§ 11. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1971 r.

Minister Finansów: *J. Trendoła*

256

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA

z dnia 5 grudnia 1970 r.

w sprawie obowiązku zgłaszania i zwalczania posocznicy karpi u ryb.

Na podstawie art. 17 lit. f), art. 29 lit. a) i art. 109 przepisów z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. z 1927 r. Nr 77, poz. 673 i Nr 114, poz. 975, z 1928 r. Nr 26, poz. 229, z 1932 r. Nr 26, poz. 229, Nr 60, poz. 573 i Nr 67, poz. 622, z 1934 r. Nr 110, poz. 976, z 1938 r. Nr 27, poz. 245, z 1948 r. Nr 49, poz. 373 i z 1951 r. Nr 1, poz. 4) zarządza się, co następuje:

§ 1. Do zaraźliwych chorób zwierzęcych, podlegających obowiązkowi zgłaszania w myśl art. 20 przepisów z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. Nr 77, poz. 673 z późniejszymi zmianami) włącza się posocznicę karpi u ryb.

§ 2. Osoby fizyczne i prawne oraz państwowe jednostki organizacyjne, w których faktycznym władaniu znajdują się stawy, jeziora, rzeki i inne zbiorniki wodne, zwane dalej zbiornikami wodnymi, w razie wystąpienia u ryb objawów posocznicy karpi lub podejrzenia o tę chorobę, równocześnie ze zgłoszeniem o tym właściwemu do spraw weterynarii organowi prezydium powiatowej rady narodowej obowiązane są, do czasu przyjazdu powiatowego lekarza weterynarii:

- 1) zaniechać spuszczenia wody ze zbiorników wodnych o nieprzepływowej wodzie,

- 2) zaniechać wyławiania ryb żywych,
- 3) zebrane lub wyłowione ryby śnięte ze zmianami chorobowymi przechować w miejscu odosobnionym w celu okazania ich powiatowemu lekarzowi weterynarii.

§ 3. 1. Właściwy do spraw weterynarii organ prezydium powiatowej rady narodowej, otrzymawszy zgłoszenie (§ 2) lub wiadomość z innych źródeł o wystąpieniu posocznicy karpi u ryb albo o podejrzeniu istnienia tej choroby, niezwłocznie zbada i ustali przez powiatowego lekarza weterynarii na miejscu:

- 1) kiedy i jakie zauważono pierwsze objawy chorobowe,
- 2) czy w czasie ostatnich 3 miesięcy przed zauważeniem objawów chorobowych, wzbudzających podejrzenie o posocznicę karpi:
 - a) wprowadzono z zewnątrz ryby do zbiorników wodnych, a jeżeli tak, to kiedy i skąd,
 - b) wywożono na zewnątrz ryby, a jeżeli tak, to kiedy i dokąd.

2. Powiatowy lekarz weterynarii, działając wspólnie z właściwym zakładem higieny weterynaryjnej, przeprowadzi badanie ryb śniętych i chorych oraz podejrzanych o posocznicę karpi.